

Sygn. akt IV CZ 124/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

w sprawie ze skargi powoda
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 25 lipca 2007 r.,
w sprawie z powództwa H. S.
przeciwko E. Z. i in. ,
o opróżnienie lokalu mieszkalnego i zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 lutego 2014 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Okręgowego w S.
z dnia 28 lutego 2013 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 lutego 2013 r., Sąd Okręgowy w S. odrzucił skargę powoda H. S. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 25 lipca 2007 r., sygn.. I Ca .../07. Skarżący w zażaleniu, zarzucając naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. i 408 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak ustalił Sąd Okręgowy, co potwierdza w zażaleniu skarżący, skargę o wznowienie postępowania wniósł on 10 grudnia 2012 r., czyli po upływie 5-letniego terminu przewidzianego na wniesienie takiej skargi w art. 408 k.p.c., skoro wnosił o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 25 lipca 2007 r. W zażaleniu skarżący wskazuje, że w związku ze swoim pobytem w Domu Pomocy Społecznej w latach 2005 do 2007, ubóstwem i złym stanem zdrowia nie posiadał zdolności procesowej, a ponadto był nienależycie reprezentowany przez kuratora i pełnomocnika. Te okoliczności spowodowały, że wobec powoda bieg terminu przewidzianego w art. 408 k.p.c. powinien zostać przedłużony o okres jego pobytu w tym Domu. Powód wskazuje więc, że ze względu na pozbawienie go możliwości działania i nienależytą reprezentację jego skarga o wznowienie postępowania nie mogła zostać odrzucona ze względu na upływ terminu przewidzianego w art. 408 k.p.c.

Z ustaleń Sądu Okręgowego, których powód skutecznie nie podważył wynika, że od 4 maja 2005 r. dla powoda ustanowiono kuratora w osobie pracownika Domu Pomocy Społecznej, w którym przebywał. Ponadto na mocy postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 20 lutego 2003 r. ustanowiono dla powoda profesjonalnego pełnomocnika, który reprezentował go do zakończenia postępowania przed Sądem Okręgowym. W tej sytuacji brak podstaw do stwierdzenia, że powód, w latach 2005 - 2007 był pozbawiony możliwości działania i był nienależycie reprezentowany. Ustanowiony dla powoda pełnomocnik brał udział w postępowaniu, był zawiadamiany o wszystkich czynnościach sądu oraz składał w imieniu powoda pisma procesowe, a sam skarżący przyznaje, że jeszcze w czerwcu 2012 r. korzystał z jego porad. To, że ustanowiony dla niego kurator, jak twierdzi skarżący nie brał osobiście udziału w toczącym się procesie, jest bez

znaczenia skoro w tym procesie powód był, obiektywnie oceniając stan rzeczy, należycie reprezentowany. W tej sytuacji brak podstaw, aby uznać, że skarga o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 25 lipca 2007 r., złożona w dniu 10 grudnia 2012 r., w świetle art. 408 k.p.c. powinna zostać uwzględniona. Wobec tego prawidłowo Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu, na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., odrzucił skargę o wznowienie postępowania.

Mając na względzie, że zarzuty naruszenia prawa procesowego zawarte w zażaleniu okazały się bezzasadne Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.